

[Steffensen]

en sådan måde, at man tilgodeser dels det regionale, dels det kommunale selvstyre.

Mange amters regionplaner peger på en decentralisering, og den udvikling hilser kristeligt folkeparti velkommen. Det må efter vores opfattelse følges op på centralt plan, og det er eksempelvis vigtigt, at alle de byer, der nu får status efter regionplanerne som kommunebyer, også bevarer en del funktioner – jeg tænker på f. eks. postvæsenet. Jeg ved godt, at det ikke er miljøministerens opgave at tage sig af postvæsenet, men det, jeg mener, er, at vi ligesom følger den tanke op, som ligger i mange regionplaner, at styrke decentraliseringen med hensyn til beslutninger, der skal udføres.

Med hensyn til ankenævnsbestemmelserne vil jeg sige, at der naturligvis skal være en sådan mulighed, men kristeligt folkeparti sværmer ikke for de mange kommissioner, der kommer rejsende og får forelagt en eller anden kendelse og så rejser hjem igen. Det er vores opfattelse, at loven må være så klar, at en klage kan afgøres f. eks. af embedsmænd i planstyrelsen.

Der er altså en række problemer og opgaver, som vi gerne vil have drøftet nærmere, og som vi har en hel del kommentarer og spørgsmål til. Vi vil gerne deltage i udvalgsarbejdet med henblik på at få det kommunale selvstyre styrket så meget som muligt.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg har forstået på ordførerne, at der i og for sig er ret bred tilslutning til lovforslaget, men at man har forskellige indvendinger mod, hvad man formoder er regeringens eller planmyndighedernes hensigter i øvrigt, og derfor er man lidt usikker over for, hvor meget det, der nu er foreslået, overhovedet betyder. Og så har man jo, selv om man har afsværgt det, alligevel taget en lille smule hul på den debat om landsbysamfundene, som partiet venstre har rejst, og som skal finde sted på tirsdag.

Jeg vil gerne sige, at jeg tror, jeg kan berolige de ængstelige, for det er afgjort en misforståelse eller flere misforståelser, som især fylkes i aviserne, at det skulle være regeringens hensigt at affolke landområderne, og at vi skulle være særlig fjendtlige over for landsbysamfundene.

Det er ingenlunde tilfældet. Jeg vil snarere sige tværtimod. Det, vi vil forsøge – og det skal jeg nærmere dokumentere på tirsdag – er at redde de landsbysamfund, der overhovedet kan reddes. Men vi er overordentlig nervøse for, at hvis man bare lader være med at foretage sig noget, fortsætter den uddøen, der i øjeblikket er i fuld gang i landsbysamfundene. Så lukker købmændene butikkerne, brugsforeningerne går ned, og skolerne kan heller ikke eksistere. Det, vi mener man bliver nødt til, er at foretage en planlægning, som gør det muligt for nogle af disse landsbysamfund at overleve. Men det skal jeg som sagt komme nærmere ind på i mit svar på forespørgslen på tirsdag.

Jeg vil bare sige her i dag, at der har været nogle helt urimelige misforståelser i aviserne, hvor der har stået, at regeringen skulle ønske, at alle samfund skal være på mindst 5.000 indbyggere, og den slags.

Hvis det var tilfældet, betød det selvfølgelig, at der ikke kunne være nogen landsbysamfund. Men det skyldes, at man har læst landsplanredegørelserne for firkantet. Jeg skal ikke sige, om man måske har udformet dem sådan, at de kunne læses så firkantet, men jeg kan da i hvert fald helt dementere, at det skulle være regeringens hensigt at ødelægge levedygtige landsbysamfund; tværtimod ønsker vi at gøre flere levedygtige.

Jeg vil også lige understrege, at de landsplanredegørelser, som skiftende regeringer fremlægger, er retningslinjer og ikke bestemte firkantede og talmæssigt fastslåede normer, som nogen skal følge slavisk. Det, der er det afgørende for den sag, vi drøfter nu og på tirsdag, er selvfølgelig, hvad det er for regionplaner, der bliver udarbejdet og godkendt, og da vil det jo i meget vidt omfang være kommuner og amter, der fastlægger, hvordan de ønsker deres lokale område og region udviklet, og kun hvis det er helt i strid med overordnede planlægnings synspunkter, som dette folketing er gået ind for, vil der blive tale om at korrigere i det.

Til hr. Svend Erik Hovmand vil jeg sige, at vi tror ikke på, at man bare kan lade fem være lige, men at man er nødt til at foretage en vis form for styring for overhovedet at sikre landsbyerne. Vi er tilhængere af, at kommunerne skal have mere frihed, men vi mener, at vi først må have fået færdigbehandlet regionplanerne. Når vi er kommet så